

N:o 62.

Uppläst och godkänd hos Första Kammarén den 10 maj 1895.
 — — — — — Andra Kammarén den 10 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående vissa ändringar i och tillägg till de för erhållande af lån från odlingslånefonden stadgade villkor och bestämmelser.

(Statsutskottets utlåtande n:r 56.)

Till Konungen.

I en den 26 sistlidne mars till Riksdagen aflåten proposition har Eders Kongl. Maj:t, under åberopande af ett propositionen bifogadt utdrag af protokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen medgifva sådana ändringar i och tillägg till de villkor och bestämmelser, som jemlikt kungörelsen den 27 april 1888 äro för erhållande af lån från odlingslånefonden stadgade, att

dels lån från odlingslånefonden må kunna beviljas, förutom till de i nämnda kungörelse angifna företag, jemväl till utförande af sådana vattenafledningsföretag, hvilka afse förbättring af förut odlad åker eller äng eller vinnande af ny äng, dock, hvad dessa företag beträffar, icke till större belopp än två tredjedelar af kostnaden för vattenafledningen,

afdikningen deri inbegripen, der sådan ifrågakommer, och endast under förutsättning att väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt landbruksstyrelsen vitsorda, att jordförbättringens värde bör antagas minst motsvara låneunderstödet belopp, ökad med hälften deraf,

dels lån från odlingslånefonden ej må beviljas, med mindre väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt landbruksstyrelsen vitsorda att, så vidt de kunna finna, laga hinder mot företagens utförande ej förefinnes,

dels ock räntan å lån, som från odlingslånefonden hädanefter beviljas, äfvensom å derifrån förut beviljade lån, angående hvilkas fördelning å vederbörande hemman och anteckning i jordeboken utslag icke meddelats, må nedsättas till fyra procent; dock utan att rubbning derigenom sker i den för lånen bestämda annuiteten.

Jemväl inom Riksdagen hafva gjorts särskilda framställningar i de ämnen, som utgöra föremål för Eders Kongl. Maj:ts berörda proposition.

Af Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition framgår, enligt Riksdagens uppfattning, att Eders Kongl. Maj:ts förslag icke afser, att lån skulle kunna erhållas för s. k. täckdikning. Riksdagen har emellertid ansett lämpligt, att denna art af dikning uttryckligen undantages.

Den i Eders Kongl. Maj:ts proposition förekommande bestämmelsen, att lån till sådana företag, till hvilka fondens användning skulle utsträckas, ej skulle få beviljas till större belopp än två tredjedelar af kostnaden för vattenafledningen, afdikning deri inbegripen, under förutsättning tillika, att jordförbättringens värde minst motsvarar låneunderstödet belopp, ökad med hälften deraf, har tillkommit af hänsyn till den förmänsrätt, odlingslån åtnjuta, och i syfte att utgöra en garanti därför, att lån endast lemnas till företag, hvarvid den jordförbättring, som vinnes, är sådan, att den kan antagas fullt uppväga den nya skuldbörda, hvilken genom odlingslånet lägges på jorden och enligt lag skjutes framför derå förut möjligen hvilande inteckningar. Ur fastighetskreditens synpunkt är detta förhållande obestriddligen af synnerligt stor betydelse, och Riksdagen har till vårdande af ett så viktigt intresse trott sig böra i detta afseende införa en bestämmelse, som enligt Riksdagens mening säkrare än den nyssnämnda bereder det önskade skyddet. Riksdagen anser, att jordförbättringens värde bör uppgå till dubbla beloppet af låneunderstödet, i hvilket fall dock jordens värde torde blifva så mycket ökad, att den föreslagna begränsningen af lånesumman till två tredjedelar af vattenafledningskostnaden utan olägenhet kan bortfalla. Uppskattningen af jordförbättringens värde bör enligt Riksdagens åsigt verkställas af sak-

kunnig person med biträde af två till deltagande i landtmäteriförrättningar inom orten utsedde gode män.

Mot öfriga i Eders Kongl. Maj:ts proposition framställda förslag har Riksdagen icke haft något att erinra.

I anledning af Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition samt inom Riksdagen gjorda framställningar har Riksdagen medgifvit sådana ändringar i och tillägg till de vilkor och bestämmelser, som jemlikt kungörelsen den 27 april 1888 äro för erhållande af lån från odlingslånefonden stadgade, att

dels lån från odlingslånefonden må kunna beviljas, förutom till de i nämnda kungörelse angifna företag, jemväl till utförande af sådana vattenafledningsföretag, hvilka afse förbättring, på annat sätt än genom s. k. täckdikning, af förut odlad åker eller äng eller vinnande af ny äng, dock, hvad dessa företag beträffar, endast under förutsättning att väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt landtbruksstyrelsen vitsorda, att jordförbättringens värde bör antagas minst motsvara låneunderstödet dubbla belopp,

dels lån från odlingslånefonden ej må beviljas, med mindre väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt landtbruksstyrelsen vitsorda, att, så vidt de kunna finna, laga hinder mot företagens utförande ej förefinnes,

dels ock räntan å lån, som från odlingslånefonden hädanefter beviljas, äfvensom å derifrån förut beviljade lån, angående hvilkas fördelning å vederbörande hemman och anteckning i jordeboken utslag icke meddelats, må nedsättas till fyra procent, dock utan att rubbning derigenom sker i den för lånen bestämda annuiteten.

Stockholm den 10 maj 1895.

Med undersätlig vörndnad.